

§ 95.

I Retsplejelovens § 616, 2det Stykke, 1ste Punktum ændres Ordet „Tinglæsning“ til: „Tinglysning“, og som nyt 2det Punktum indføres: „Arresten udslettes, naar der er gaaet et Aar efter dens Tinglysning, og der ikke inden denne Tids Udløb er anmeldt fornyet Tinglysning.“

§ 96.

I Retsplejelovens § 628 tilføjes som nyt 2det Stykke:

„Naar Rekvirenten ønsker det, og Fogeden ikke under Hensyn til Skyldnerens Tarv finder noget derimod at indvende, kan han beramme Arrestforretningen til Paa-begyndelse paa sit Kontor, saaledes at Skyldnerens Udeblivelse uden lovligt Forfald medfører Virkning efter § 520, 2det Stykke.“

§ 97.

I Retsplejelovens § 645 tilføjes som nyt 2det Punktum: „Kærefristen er 4 Uger.“

§ 98.

I Retsplejelovens § 665, 3die Stykke tilføjes i Slutningen efter „Højesteret“: „, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil, jfr. § 422.“

§ 99.

I Slutningen af Retsplejelovens § 666 tilføjes: „jfr. Lov Nr. 67 af 12. April 1927“.

§ 100.

I Retsplejelovens § 667, 1ste Stykke affattes 1ste Punktum saaledes: „Med Hensyn til Behandlingen af Konkursboer har det sit Forblivende ved Reglerne i Konkursloven af 25. Marts 1872, jfr. Lov Nr. 66 af 15. April 1887, Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901, Lov Nr. 225 af 14. April 1905 § 39 og Lov Nr. 68 af 12. April 1927, med de Forandringer, som følger af denne Lov.“

Begyndelsen af Paragraffens 2det Stykke affattes saaledes:

„Foruden de i Lov om Sparekasser Nr. 539 af 4. Oktober 1919 § 16, 3die Stykke og i Lov om Banker Nr. 541 af samme Dato § 16, 3die Stykke ommeldte Tilfælde.....“.

§ 101.

I Retsplejelovens § 678, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 § 23, tilføjes som nyt 2det Punktum: „Ankefristen er 8 Uger, jfr. § 397.“

§ 102.

I Retsplejelovens § 684, Punkt 13 udgaar Ordene: „, som er indgaaet bestaaende Ægteskab“.

§ 103.

Retsplejelovens § 687, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 61, affattes saaledes:

„Ved Landsretterne behandles og paakendes i første Instans:

a. Misgerningssager.

En Sag regnes for en Misgerningssag, naar den angaar en Forbrydelse, for hvilken Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde.